

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Tomášem Švecem, Ph.D. v právní věci

žalobkyně: **J. K., nar. X**
bytem X

proti

žalovaná: **Česká správa sociálního zabezpečení,**
se sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 11. 2021 č.j. X

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 15. 11. 2021 č.j. X a ze dne 17. 8. 2021 č.j. X se zrušují a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 15. 11. 2021 č.j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž byly podle

ustanovení § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 528/1991 Sb.“) a § 90 odst. 5 věty první zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítnuty námitky žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 17. 8. 2021 č.j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).

2. Prvostupňovým rozhodnutím Česká správa sociálního zabezpečení podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) a podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 155/1995 Sb.“), odňala žalobkyni ode dne 10. 9. 2021 invalidní důchod.

II. Žaloba a její podstatný obsah

3. Žalobkyně nesouhlasila se závěry prvostupňového i napadeného rozhodnutí a se závěry podkladových posudků vypracovaných pro účely obou rozhodnutí. Uvedla, že nebyla přizvána na jednání o jejím zdravotním stavu, protože si posudkový lékař nemohl učinit odpovídající představu o jejím zdravotním stavu. Nebyl brán zřetel na její velkou únavu, která silně omezuje její denní aktivity. Přiložila k tomu lékařskou zprávu praktické lékařky, v níž je zmíněn X v rámci osobní anamnézy.
4. Posudkovému lékaři žalobkyně vytkla to, že nezhodnotil její celkovou výkonnost a schopnost vykonávat denní aktivity s ohledem na zdravotní postižení uvedené v kapitole XI. (postižení trávicí soustavy), oddíle C (postižení tenkého střeva a kolorekta), položky 4b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“).
5. Žalobkyně dále odmítla tvrzení posudkového lékaře v tom směru, že se dobře zapojila do pracovního procesu a že je na pracovní podmínky při svém zdravotním postižení dlouhodobě adaptovaná. Naopak k tomu namítla, že ji plný pracovní úvazek hodně vysiluje, a to zejména po návratu škol k prezenční formě výuky po zrušení opatření v souvislosti s pandemií nemoci Covid-19. Bez přiznání invalidního důchodu alespoň pro invaliditu prvního stupně si však z finančních důvodů nemůže dovolit práci pouze na zkrácený úvazek.
6. Posudkový lékař rovněž nevzal v úvahu to, že zdravotní stav žalobkyně se oproti roku 2018 prudce zhoršil, na což bylo reagováno ze strany příslušných lékařů nasazením vysokých dávek kortikoidů na zhoršení X a navýšením antidepresiv na zhoršenou psychiku žalobkyně, přesto se zdravotní stav žalobkyně dále zhoršil.
7. Žalobkyně proto navrhl, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a věc vrácena žalované k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalované

8. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě odkázala na závěry úplných, celistvých a přesvědčivých posudků o invaliditě žalobce vydaných posudkovými lékaři OSSZ a ČSSZ, kteří jsou oprávněni posuzovat zdravotní stav žalobkyně pro účely rozhodnutí o jeho žádosti o invalidní důchod.
9. Žalovaná rovněž připomněla k námitkám žalobkyně, že pro účely jejího rozhodování se vychází ze zdravotnické dokumentace shromážděné ke dni vydání napadeného rozhodnutí, protože nelze přihlížet k dokumentaci pozdější.
10. S ohledem na žalobkyní namítanou nesprávnost posouzení jejího zdravotního stavu navrhla žalovaná provedení důkazu posudkem Posudkové komise MPSV k prokázání či vyvrácení invalidity žalobkyně. Bez objektivního prokázání invalidity žalobkyně navrhovaným posudkem ovšem nelze žalobě vyhovět, protože za současného stavu navrhla žalovaná zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

IV. Obsah správního spisu

11. Ze správního spisu soud zjistil následující skutečnosti podstatné z hlediska předmětu řízení.
12. Prvostupňovým rozhodnutím Česká správa sociálního zabezpečení rozhodla podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. a) a podle ust. 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. odňala žalobkyni od 10. 9. 2021 invalidní důchod, neboť podle posudku Pražské správy sociálního zabezpečení ze dne 26. 7. 2021 již není žalobkyně invalidní, protože z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu její pracovní schopnost poklesla pouze o 20 %.
13. Proti uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně námitky, ve kterých argumentovala zhoršením svého zdravotního stavu a výčtem nemocí, s nimiž se léčí nebo ji trápí. Zdůraznila přitom únavu a značné vyčerpání ze zaměstnání na celý úvazek, když bez invalidního důchodu si nemůže dovolit pracovat na zkrácený úvazek.
14. O námitkách žalobce rozhodla žalovaná napadeným rozhodnutím tak, že je zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila. V řízení o nich nechala žalovaná vypracovat posudek svým lékařem, který vycházel ze zdravotní dokumentace PSSZ, ošetřujícího lékaře a dalších odborných lékařských nálezů. Lékař v posudku o invaliditě žalobce v řízení o jeho námitkách dospěl k závěru, že žalobkyně řízení není invalidní dle ustanovení § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 30 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XI, oddíle C, položky 4b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 30 % - 40 %.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

15. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75

odst. 2 věta první s.ř.s.). Rozhodoval přitom po projednání ve věci samé, ke kterému nařídil jednání již přinejmenším s ohledem na potřebu provést důkaz posudkem MPSV.

16. Městský soud v Praze při posouzení dané věci vycházel zejména z následujících ustanovení právních předpisů.
17. Podle § 39 zákona č. 155/1995 Sb. je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně. Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
18. Rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Na základě ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (tzn. námitkového řízení) posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise.
19. V projednávaném případě žalobkyně zpochybňovala hlavně skutkové závěry týkající se posouzení jejího zdravotního stavu, k jehož posouzení soud nemá (ani nemůže mít) odborné lékařské znalosti, na nichž takové posouzení závisí. S ohledem na to i s přihlédnutím k důkaznímu návrhu žalované soud nechal vypracovat posudek o invaliditě žalobce Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí (dále též jako „posudková komise“), která soudu předložila posudek ze dne 21. 4. 2022, evidenční číslo SZ/2022/321-PH-11 (dále též jako „posudek MPSV“). Posudek MPSV byl vypracován komisí ve složení předsedkyně komise MUDr. JUDr. J. Š., Ph.D., další lékař MUDr. H. F. s odborností interní lékařství a tajemník Bc. A. V., DiS.
20. Posudková komise dospěla na základě předložené spisové dokumentace Městského soudu v Praze, dokumentace ČSSZ, předložených lékařských nálezů i vyšetření žalobce při jednání posudkové komise k závěru, že pracovní schopnosti žalobkyně jsou stále sníženy nejméně o 35 % (avšak nikoli více než 49%), konkrétně pak právě o 35 %, a proto se v jejím případě jednalo i nadále o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995. Posudková komise u žalobkyně shledala jako rozhodující příčinu nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti středně těžké postižení odpovídající kapitole XI (postižení trávicí soustavy), oddíl C (postižení tenkého střeva a kolorekta), položka 4b) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Pro míru poklesu pracovní schopnosti u tohoto postižení vyhláška

o posuzování invalidity stanovuje rozmezí 30 % – 40 %. Konkrétní míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně posudková komise stanovila na střední hranici 35 %.

21. Požadavky na kvalitativní stránku posudku jsou stanoveny judikaturou Nejvyššího správního soudu, který např. v rozsudku ze dne 25. 1. 2019 č.j. 8 Ads 138/2017-40 k tomu tento soud uvedl, že: *„Posudek posudkové komise je zpravidla rozhodujícím důkazem při posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí. I proto je nezbytné, aby splňoval požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti a aby se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi. Posudkový závěr by tedy měl být náležitě zdůvodněn, aby byl přesvědčivý i pro soud, který nemá, a ani nemůže mít, odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení závisí především. Případné chybějící či nepřesně formulované náležitosti posudku, jež způsobují jeho nepřesvědčivost či neúplnost, nemůže soud nahradit vlastní úvahou, jelikož pro to, na rozdíl od posudkové komise, nemá potřebné medicínské znalosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2009, č. j. 4 Ads 19/2009 - 38).“*
22. V řízení předložený posudek pak splňuje všechny formální náležitosti vyžadované § 7 vyhlášky o posuzování invalidity a soud jej vyhodnotil jako úplný, celistvý a přesvědčivý ve smyslu shora citovaného rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. Z uvedeného posudku je zřejmé, na základě jakých úvah dospěla posudková komise k odlišnému hodnocení zdravotního stavu žalobkyně oproti posudkovým lékařům žalované. Účastníci řízení pak ke složení posudkové komise a obsahu posudku nic nenamítli, a to ani v rámci nařízeného jednání před soudem, v rámci něhož byl předmětný posudek proveden k důkazu o invaliditě žalobkyně. V projednávané věci soud tedy nemá žádné pochybnosti o tom, že skutkový stav byl zjištěn řádně a v takovém rozsahu, který nedává prostor pro jakékoli pochybnosti o správnosti posudkových závěrů posudku MPSV, pročez se o tyto při svém rozhodování ponejvíce opřel.

VI. Závěr a náklady řízení

23. Z posudku MPSV tak má soud za prokázané, že se u žalobkyně jednalo i nadále o invaliditu prvního stupně. Napadené rozhodnutí bylo tudíž zatíženo vadou spočívající v nesprávném zjištění skutkového stavu, a proto je městský soud podle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil, a to včetně prvostupňového rozhodnutí (§ 78 odst. 3 s.ř.s.), a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Podle § 78 odst. 5 s. ř. s. je žalovaná v dalším řízení vázána právním názorem, který soud ve zrušujícím rozsudku vyslovil. Podle § 78 odst. 6 s. ř. s. platí, že zrušil-li soud rozhodnutí správního orgánu ve věci, v níž sám prováděl dokazování, zahrne správní orgán v dalším řízení tyto důkazy mezi podklady pro nové rozhodnutí.
24. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaná ve věci neměla úspěch, proto jí náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalobkyně žádné náklady řízení neprokázala ani neuplatňovala.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze, dne 22. června 2022

JUDr. Tomáš Švec, Ph.D. v. r.
samosoudce